

- uchylenie wyroku, który odmawia uznania szkody poniesionej przez wnoszących odwołanie wskutek obowiązywania rozporządzenia, które można interpretować na dwa sposoby, co stało się podstawą dla wszystkich sądów krajowych do surowego ukarania wnoszących odwołanie. Możliwość interpretowania rozporządzenia na dwa sposoby wynika bezpośrednio z jego tekstu, za który odpowiedzialność ponosi jego autor, w niniejszym przypadku – Komisja.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnoszący odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Po pierwsze, żądają, by Trybunał uchylił wyrok Sądu, który odmawia uznania dyskryminującego charakteru rozporządzenia nr 1623/2000, które nie przyznaje takich samych uprawnień producentom spirytusów.

Po drugie, wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo, odmawiając uznania bezprawnego zachowania oraz odpowiedzialności instytucji, które ustanowiły i interpretowały przepisy niezgodne z zasadą niedyskryminacji, stanowiącą ogólną zasadę prawa Unii, zgodnie z orzecznictwem Trybunału i art. 40 TFUE oraz będącą podstawą wspólnej organizacji rynku, jak w niniejszej sprawie.

Po trzecie, zarzucają Sądowi, że nie uznał szkody poniesionej przez wnoszących odwołanie. Możliwość interpretowania rozporządzenia nr 1623/2000 na dwa sposoby stała się podstawą dla sądów krajowych do surowego karania wnoszących odwołanie, w związku z czym ta niezgodność z prawem jest przyczyną poniesionej szkody.

Wreszcie wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi błędną wykładnię art. 65 rozporządzenia – tak co do jego sensu, jak i zakresu – który przewiduje szczególne wymogi formalne dla producentów, którzy posiadają urządzenia do destylacji i którzy sami mają zamiar dokonywania obowiązkowej destylacji swych nadwyżek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. L 194, s. 45).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 26 marca 2015 r. w sprawie T-596/13
Emsibeth SpA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),
wniesione w dniu 26 maja 2015 r. przez Emsibeth SpA**

(Sprawa C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Emsibeth SpA (przedstawiciel: adwokat A. Arpaia)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku (wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 marca 2015 r., sprawa T-596/13),

- wydanie orzeczenia co do istoty sprawy,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym poniesionymi w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi naruszenie lub błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾. W szczególności, wydaje się, że w omawianym wyroku brak jest spójności w odniesieniu do kryteriów, w świetle których Sąd dokonywał oceny pojęć: i) właściwego kręgu odbiorców, tożsamości czy podobieństwa; ii) towarów i iii) znaków towarowych, a także iv) istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do obu znaków towarowych.

- i) W zaskarżonym wyroku Sądu brak jest spójności, ponieważ, mimo tego, że przeciętny konsument – zdefiniowany jako właściwy krąg odbiorców – został scharakteryzowany jako osoba „właściwie poinformowana oraz dostatecznie uważna i rozsądna”, to jednak, w sytuacji, gdy chodzi o dokonanie konkretnej oceny faktycznych możliwości tego konsumenta w zakresie rozróżnienia dwóch w sposób oczywisty różnych znaków towarowych, Sąd uznaje go za podmiot całkowicie powierzchowny i niezdolny do przeprowadzenia niezależnych ocen o niewielkim stopniu trudności.
- ii) Zaskarżony wyrok narusza orzecznictwo wspólnotowe, zgodnie z którym w celu dokonania oceny podobieństwa towarów, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne cechy odnoszące się do tych towarów, w tym ich charakter, przeznaczenie, wykorzystanie, ich konkurencyjny lub uzupełniający charakter, a także kanały dystrybucji. Sąd w rzeczywistości nie uwzględnił żadnego z tych czynników, wymienionych w poprzednim punkcie w ramach oceny danego przypadku, ograniczając się do uznania, że produkty do farbowania i odbarwiania włosów są „zawarte” w kosmetykach i że w rezultacie, towary te powinny zostać uznane za identyczne.
- iii) Wyrok Sądu jest dotknięty błędem w części, w której przy porównaniu słownego znaku towarowego ze złożonym znakiem towarowym nie przyznano odpowiedniej wagi elementom graficznym drugiego znaku towarowego, które nie występują w pierwszym, a które umożliwiają rozróżnienie obu oznaczeń, ponieważ Sąd ograniczył swą ocenę wyłącznie do porównania elementów słownych.

Zaskarżony wyrok ponadto błędnie wyklucza z porównania pierwsze słowo wcześniejszego znaku towarowego (Mc) i nie uwzględnia tego, że ten prefiks, jeśli zostaje umieszczony przed nazwiskiem i z uwagi na jego szerokie wykorzystanie, jest powszechnie uznawany za nazwisko rodowe pochodzenia szkockiego i w rezultacie, jest wymawiane w języku angielskim przez cały właściwy krąg odbiorców a nie tylko przez jego anglosaską część.

- iv) Zaskarżony wyrok jest dotknięty błędem w zakresie, w jakim pomimo występowania wielu różnic pomiędzy porównywanymi znakami towarowymi, stwierdzono w nim istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 marca 2015 r. w sprawie T-456/13, Sea Handling/Komisja, wniesione w dniu 8 czerwca 2015 r. przez Sea Handling SpA, w likwidacji, dawniej Sea Handling SpA

(Sprawa C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sea Handling SpA, w likwidacji, dawniej Sea Handling SpA (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene i M. Merola)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska